

Księga Ezechiela

Rozdział 30

1. I stało się słowo Pańskie do mnie mówiąc: 2. Synu człowieczy! prorokuj a mów: Tak mówi panujący Pan; kwilcie mówiąc: Ach niestetyż na ten dzień! 3. Bo bliski jest dzień, bliski jest mój dzień Pański; ten będzie dzień chmury, i czas narodów. 4. I przyjdzie miecz na Egipt, a będzie wielka trwoga w ziemi Murzyńskiej, gdy polegna pobici w Egipcie, a zabiorą dostatki jego, i podwrócone będą grunty jego. 5. Murzyni i Putejczycy, i Ludczycy, i wszystko pospólstwo, i Kubejczycy, i obywatele innych ziem, w przymierzu będących, z nimi od miecza upadną. 6. Tak mówi Pan, że upadną, którzy podpierają Egipt, i stracona będzie pycha mocy jego; od wieży Sewene od miecza upadną w niej, mówi panujący Pan. 7. I będą spustoszeni nad inne ziemie spustoszone, a miasta ich nad inne miasta poburzone będą; 8. I dowiedzą się, że Ja Pan, gdy zapalę ogień w Egipcie, i będą potarci wszyscy pomocnicy jego. 9. Dnia onego wynijdą posłowie od oblicza mego w okrętach na postrach ziemi Murzyńskiej bezpiecznej; i będzie wielka trwoga między nimi, jaka była w dzień porażki Egipskiej; bo oto pewnie przychodzi. 10. Tak mówi panujący Pan: Uczynię zaiste koniec mnóstwu Egipskiemu przez rękę Nabuchodonozora, króla Babilońskiego. 11. On i lud jego z nimi, najsrożsi z narodów, przywiedzeni będą na wytracenie tej ziemi; bo dobędą mieczów swych przeciw Egiptowi, i napelnią ziemię pobitymi. 12. I wysuszę rzeki, a zaprzędam ziemię w rękę złoźników; a tak spustoszę ziemię, i pełność jej przez rękę cudzoziemców. Ja Pan mówiłem. 13. Tak mówi panujący Pan: Wytracę też plugawe bałwany, i zniosę obraz z Nof, a książęta ziemi Egipskiej więcej nie będzie, gdyż puszczę strach na ziemię Egipską; 14. Bo spustoszę Patros, a rozniecę ogień w Soan, i wykonam sąd nad No; 15. Wyleję też popędlivość moją na Syn, obronne miejsce Egipskie, a wytracę mnóstwo z No. 16. Gdyż rozniecę ogień w Egipcie, Syn bolejąc boleć będzie, i No rozwalone będzie, a Nof na każdy dzień udręczone będzie. 17. Młodzieńcy miasta On i Bubasto od miecza polegna, a panny w pojmanie pójdą. 18. Także w Tachpanches zaćmi się dzień, gdy tam pokruszę zawory Egipskie, i ustanie w niem pycha mocy jego, chmura je okryje, a córki jego w pojmanie pójdą. 19. A tak wykonam sądy nad Egiptem, i dowiedzą się, że Ja Pan. 20. I stało się jedenastego roku, pierwszego miesiąca, siódmego dnia stało się słowo Pańskie do mnie, mówiąc: 21. Synu człowieczy! złamałem ramię Faraona, króla Egipskiego; a oto nie będzie związane, aby było uleczone, ani będzie chustkami obwinione, ani będzie związane, aby było zmocnione do trzymania miecza. 22. Przetoż tak mówi panujący Pan: Otom Ja przeciwko Faraonowi, królowi Egipskiemu, a skruszę ramiona jego, tak mocne jako i złamane, i wytrączę miecz z ręki jego; 23. I rozproszę Egipczan między narody, a rozwieję ich po ziemiach. 24. Umocnię zasię ramiona króla Babilońskiego, i dam miecz mój w ręce jego, a ramiona Faraonowe złamię, i będzie stękał przed obliczem jego, jako stęka zraniony na śmierć. 25. Umocnię, mój, ramiona króla Babilońskiego, a ramiona Faraonowe upadną; i dowiedzą

się, żem Ja Pan, gdy dam miecz mój w rękę króla Babilońskiego, aby go wyciągnął na ziemię Egipską.

26. A tak rozproszę Egipczan między narody, i rozwieję ich po ziemiach: i dowiedzą się, żem Ja Pan.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.